

שלום לכולם,

רציתי לציין את היום המיוחד הזה
3.7.2022, שבו בדיוק לפני 100 שנה נולד
האבא של עירית (לופט) ושלי-
פטר הנס גוראו, לימים שמעון גוראו,
בקמניץ שבסקסוניה בגרמניה.

הנה תעודת הלידה שלו, כפי שהופקה ב-
1956 שלטונות מזרח גרמניה: (DDR)
הוא נולד לגוסטב גוראו
<<https://yvng.yadvashem.org/nameDetails.html?language=en&itemId=3583017&ind=>

>1מבלזן ולארנה לבית שמיץ
<<https://yvng.yadvashem.org/remote/namesfs.yadvashem.org/YADVASHM/18021101>

>[190 0719/4.jpg?width=700](https://yvng.yadvashem.org/remote/namesfs.yadvashem.org/YADVASHM/18021101) מלייפציג,
שהתחתנו ב-7
בספטמבר 1921 בלייפציג (הלינקים של
השמות מצביעים על ארכיון יד ושם).

כפי שניתן לראות מתעודת הנישואין
(שהופקה באותו זמן כמו תעודת הלידה),
אבא של פטר
גוסטב, היה בן 42 כשפטר נולד
ואמא שלו, ארנה, הייתה רק בת 24:

הם גרו בקמניץ ברחוב Theaterstraße 34
עד 1942. אביו
היה בעל חנות Guco: Gurau & Co. לדברי
עור ארנקים כנראה:
לפטר היה אח צעיר – קלאוס
<<https://yvng.yadvashem.org/nameDetails.html?language=en&itemId=5393030&ind=>

>2 שנולד ב-1925, והוברח להארלם
בהולנד בתחילת המלחמה. מצאתי מספר

גלויות שנשלחו לקלאוס, בזמן שהותו שם,
מההורים ומפטר עצמו: קלאוס
עצמו נתפס / הוסגר לגרמנים והובא לאושוויץ
שם נרצח (כנראה עוד לפני שפטר הגיע
לשם). המכתבים הללו הגיעו לפטר באמצעות
הצלב האדום בפברואר 1957 ממשפחת
פולאץ שאצלה שהה קלאוס.
פטר עזב את בית הוריו ב-1939-40, כשהיה
בן 17-18 ויצא להכשרות בפדרבורן, סקאבי,
גוט-וינקל, ולבסוף בנוינדורף.
(צילום של תוצאת חיפוש של השם Gurau
באתר

<[https://www.jewishgen.org/database](https://www.jewishgen.org/database/JewishGen/s/jgdetail_2.php)
של JuwishGen >[s/jgdetail_2.php](https://www.jewishgen.org/database/JewishGen/s/jgdetail_2.php)

המרכז לגנאולוגיה יהודית)
בנוינדורף קרתה לו תאונת עבודה שבה איבד
את יד ימינו:
עפ"י סיפורה של אמא, הוא יצא
לחרוש שדה עם סוס ומחרשה. בשלב מסוים
בחריש הסוס נבהל והפיל את פטר וגרם לכך
שהמחרשה תדרוס אותו. פטר איכשהו הצליח
לעצור את הדימום עם חגורת
המכנסיים. עם רדת היום מישהו שם לב
שהסוס ופטר לא חזרו (בסדר הזה להבנתי,
הסוס היה חשוב יותר לבעל הבית, ...)
והלכו לחפש אותם, וכך הוא ניצל בפעם
הראשונה.

כפי הנראה, למרות הפציעה, הוא המשיך
להיות בנוינדורף עד לגרוש לאושוויץ
בטרנספורט #37
שיצא ב-19.4.1973 כפי שמתועד כאן
<[https://www.statistik-des-](https://www.statistik-des-holocaust.de/OT37-24.jpg)
([holocaust.de/OT37-24.jpg](https://www.statistik-des-holocaust.de/OT37-24.jpg))
בדף).

הנס השני קשור להישרדות שלו באושוויץ
במצבו:

הסיפור הידוע לי שהוא קפץ בקלילות יחסית
לרציף וכך זכה להתמין לצד שנשאר בחיים,

ולכשתושאל לגבי מקצועו ענה 'מומחה חקלאי. לא ברור איך היותו נכה קיטע יד ימין לא גרם לנאצים לשלחו מייד לתאי הגזים והקרמטוריום, כנראה הייתה לו הפרוטזה שהם לא הבחינו בה במבט ראשון. מה קרה באושוויץ – לא ממש יודע, למעט שהיה בין מגדלי הקרפיונים ועבד בחקלאות.

פעם נתפס עם פתק בנעל שהיה כתוב בו 'מרטין הגיע' (הכוונה הייתה כנראה למרטין גרזון) והשומר חשב שמדובר במרטין המפקד שלו, ולכן היכה אותו נמרצות עם מקל המעדר עד שהמקל נשבר. לקראת סיום המלחמה צעד עם רבים אחרים בצעדת המוות לבוכנוואלד ושרד אותה באופן לא ברור.

עם סיום המלחמה חזר לברלין וחיפש קרובי משפחה כמו רבים – איתרתי שתי מודעות 'חיפוש

קרובים' כאלו בעיתון Aufbau

האחת מ 26.10.1945
<<http://www.archive.org/stream/aufbau111945germ#page/n712/mode/1up>>

והשניה מ 23.11.1945
<<http://www.archive.org/stream/aufbau111945germ#page/n788/mode/1up>>

לאחר מכן במסע לארץ ישראל עבר בבליגיה ומשם לצרפת לאוניית המעפילים 'תל-חי' (שבסיוע הקבוצה מצאתי את שמו ברשימה בעמ' 72 מספר 140

<<https://www.archives.gov.il/archives/Archive/0b071706800386c1/File/0b071706809dc2b8>>

). (ראו גם כתבה מצורפת. כבר באוניה היה שייך לקבוצת אפיקים לשם הגיע וגם נמצא תעוד על כך: לאחר מכן עברה הקבוצה לנחלת יהודה ומשם הגיעה לחוות שפון ב1948, לימים נצר סירני.

לסיום, אנקדוטה מהמפגש שהיה בנצר לפני שבועיים – הראיתי להילדה תמונות מטיוול גדול לאירופה בקיץ 1958, שהיא עשתה יחד עם פטר ועם גרט ואינגה בוצ'אן שהגיעו מארה"ב. הילדה סיפרה לי שהייתה להם מכונית שכורה שגרט ופטר חלקו את הנהיגה בה בעוד הנשים יושבות מאחור. היא סיפרה שאינגה הייתה מאוד מפוחדת כשפטר נהג (להזכיר עם יד אחת), אך הילדה הרגיעה אותה שהוא נהג מצויין.

הסיפור הזה מראה עד כמה פטר הצליח לתפקד באופן מלא למרות הנכות.

לכבוד התאריך המיוחד ולכבוד פעילות הקבוצה

והעמותה להכשרות החלוץ בגרמניה -1933
1947- דור המשך

החלטתי לתרום לעמותה סכום שמסמל את היום

המיוחד הזה: 1922.73 ש.ח.

צרפתי לרשימת הדיוור את חמדה אישתי וארבעת בנותי:

עדי, נועה, הדס וסיון.

יוסי גיורא

נייד: 054-566-4742